Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41344
Copyright: Melk, Benediktinerstift

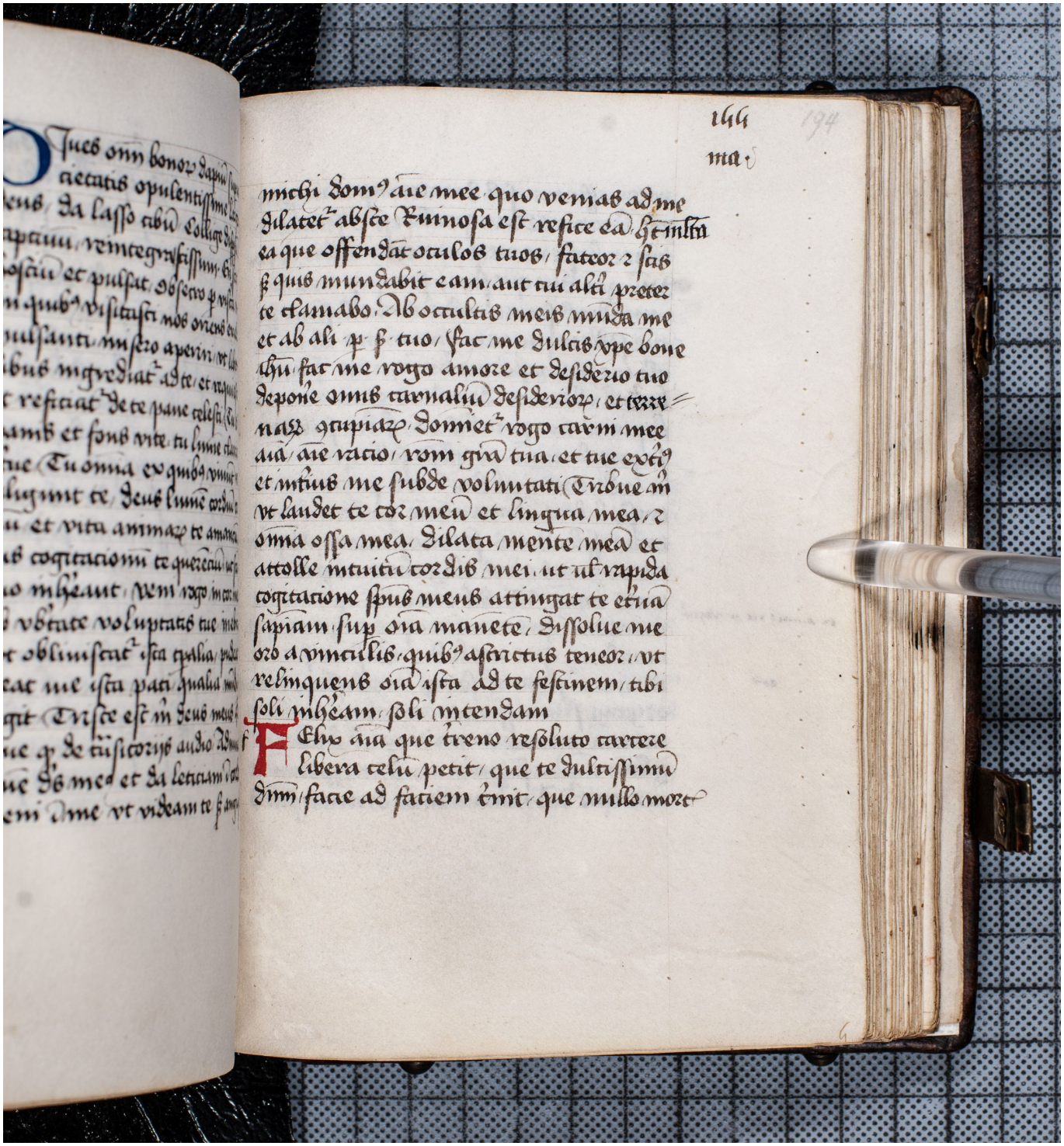

mihi dom⁹ aie mee quo venias ad me
dilatet² absce Tumosa est respice ea sit mihi
ea que offendat oculos tuos / fateor ⁊ scis
ꝑ quis mundabit eam aut cui alti preter
te clamabo Ab occultis meis munda me
et ab ali ꝑ ꝑ tuo / fac me dulcis ype bone
ihu fac me rogo amore et desiderio tuo
depone omis carnaliu desideriorꝫ et terre
nar⁹ cupiar⁹ dom et² rogo carni mee
aia aie ratio rom gra tua et tue exti⁹
et intus me subde voluntati Trone m
vt laudet te cor meu et lingua mea ⁊
oma ossa mea dilata mente mea et
attolle intuitu cordis mei ut ut rapida
cogitatione spus meus attingat te et tua
sapiam sup ora manete Dissolue me
ord a vinculis quib⁹ astrictus teneor vt
relinquens ora ista ad te festinem tibi
soli inhe am soli intendam
Felix aia que treno resoluto carcere
libera celu petit que te dulcissimu
dnm facie ad faciem cnit que nullo mort